

Aýraýyk / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 22 январа, 2025

Aýraýyk / hekaýa AÝRALYK

Adam bar yerinde derdu-bela bar. Bilmedik, nirden ýolukdy, sargaryp-solup barýar oglum. Alaç ýok, keselhana ýerleşdirmeli. Onda-da aýak bitip, yaňy zyban gelen çaganyň ýeke özüni. Görseň, bir tutulan guşuň bar-da! Yogsam başga-da çaga bar welin...

Ýanynda boldum, ta iňrik garalyp, agşam sowugy düşýänçä. Soňam aldap-ogşap, oyunjaklaryňy getirjek diýip, otagdan çykdy. Jayyň arka ýüzünden gelip, penjireden ogrynça yşykladym. Dört tarapy-da ýapylgy kiçijik krowatda gözünü tegelâp otyr. Garaşýar. Nazary syrkaw çagasyny naharlap duran gelinde, küyi başga ýanda... «Aý, gaýdaýyn indi. Haçanky ôýden çykyşym, işe-de baryp bilmedim. Ýadapdyrynam, ôýe bir aşsam...».

Içimi gepledip, küylenip gaýtdym. Haý, gardaş, belanyň körügi şu bolgusyz pikirleriňde dälmi näme? Eý diydiň – beý diydiň, honha, aldadyň gaýtdyň çagany. Ýedi yadyň içinde syrkaw halyna gözünü ýoluňa dikip oturandyr. Öldür, boýun almarsyň, yöne ozüňi ayayaň... Dagy nädeýin, elimden gelenini-hä etdim diyjeksiň. Ýok! Jan eden bolsaň, şol çaga üçin ýene-de bir zat – bir zatlar edibilerdiň ahyryn. Sen ozüňi gaýgy edyaň, menem adam ahyryn diyyarsiň. Ozüňden ozüňi halas etmeli! Nädip? Nädip?.. Başga alajyň ýok, şonuň üçinem yene ozüňi ozüňe kömege çagyrmaly...

Adamyň ýalansyz geçýän günü barmyka? Ýogsam hemme kişem biläjek ýaly: ýalan sözläp, diňe ýalançy bolup bolýar ahyryn. Ertesi irden daň bilen gaydayman?! Pikirlenip görýän welin, şol biderek zatlar-da: ol boldy, bul boldy. Garaz, gijä galdym, Gün Asmanda. Keselhananyň howlusynyň tukatdygyny?! Agaçlary dagam hassa ýaly...

Ony daşaryk kim çykardyka? Ýeke ôzi bir gyrada ýapraklary zyňyp gapýan oýunçy pişijegi synlap dur. Meni görenok entek. Aglap-aglap diňendigi gümansyz. Meňzi zagpyran ýaly. Töwerekde

bardygymy syzdymy, nämemi, bäsine bakdy birden. Birhili, tutuş ruhy bilen özgerip, maña aňkaryldy. Elindäki kökesi dury suwuň düybüne çökýän ýaly, emaý bilen ýere düşdi... Kâkilleri halka-halka. Kirpikleri san berip dur.

– Dä-de!.. Ylgady. Uzakdan, göm-gök dumanyň içinden bir ýerlerden ellerini gerip uçup gelýär... Ýüzüp gelýär. Dünýämiz garyşdy. Men-ä ol, olam – men. Göwün – derýa, gark urup, içim-içime syganok. Ýanyma yetiberende men ony gujaklap, hopba etmek üçin dyzyna çökdüm welin, edil şol wagt sakga duraýdy. Birdenem, erbet aglady. Men ony gursagyma gysyp, diňdirip bilmedim wagty bilen. Oglum juda nerme-näzik däl. Kôşeşdi. Boýnumdan gujaklap, eňejigini omzuma dirâpdir. Ses-üýn yok... Meniň birden içim gysyp başlady. Nämedigini bilemok, yöne hiç mahal gaýdyp gelmejek bir zadyň özümden daşlaşyp gidip barýandygyny çala aňşyryaryn..

Ahmet HALMYRAT. Hekaýalar